

411

Besluit van 2 juli 1985, houdende wijziging van het Zuiderzeesteunbesluit 1976

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 3 januari 1985, nr. RXU 00098, Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Overwegende dat het gewenst is in het Zuiderzeesteunbesluit 1976 enige wijzigingen aan te brengen, in het bijzonder vanwege de wijzigingen die bij de Wet van 20 december 1979 (Stb. 711) zijn tot stand gekomen in de artikelen 8 en 9 van de Algemene Ouderdomswet;

Gelet op de artikelen 1 en 13 van de Zuiderzeesteunwet;

De Raad van State gehoord (advies van 3 juni 1985, nr. W09.8500.11/15.5.22);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Minister van 27 juni 1985, nr. RXU 23286, Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

Het Zuiderzeesteunbesluit 1976 (Stb. 254) wordt als volgt gewijzigd:

A

In Artikel 8 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Vóór de tekst wordt het cijfer 1 geplaatst waarna in het aldus genummerde eerste lid, eerste volzin, de zinsnede «De in de artikelen 3, 5, 6 en 7 genoemde bedragen worden» worden vervangen door: Tot en met het jaar 1978 wordt het in artikel 3 genoemde bedrag en tot en met het jaar 1979 worden de in de artikelen 5, 6 en 7 genoemde bedragen.

2. In het eerste lid vervalt de tweede volzin.

3. Na het eerste lid worden een nieuw tweede, derde en vierde lid ingevoegd, luidende:

2. Na het jaar 1979 worden de in de artikelen 5 en 6 bedoelde bedragen, zoals zij met toepassing van het eerste lid zijn gewijzigd, jaarlijks per 1 juni door Onze Minister bij in de Nederlandse Staatscourant bekend te maken besluit gewijzigd.

3. De in het tweede lid bedoelde jaarlijkse wijziging geschiedt met hetzelfde percentage als waarmee het naar de stand van 31 december van het voorafgaande kalenderjaar door het Centraal Bureau voor de Statistiek op basis van het jaar 1972 (na 1 juni 1984: op basis van het jaar 1980) berekende en voor de eerste maal al dan niet voorlopig in het «Statistisch Bulletin van het Centraal Bureau voor de Statistiek» gepubliceerde indexcijfer van de regelingslonen per week en per maand van volwassen werknemers, particulier bedrijf, (inclusief spaarloon, vakantietoeslag en andere uitkerin-

gen), naar boven of beneden afwijkt van het overeenkomstig indexcijfer per 31 december van het daaraan voorafgaande kalenderjaar.

4. De op de voet van voorgaande leden verkregen bedragen worden naar boven afgerond op volle guldens.

B

Na artikel 9 wordt ingevoegd een nieuw artikel 9a, luidende:

Artikel 9a. 1. De geldelijke tegemoetkoming vervalt met ingang van de eerste maand volgend op de datum van overlijden van de belanghebbende. De vervaldatum is tevens de datum van ingang van een geldelijke tegemoetkoming aan de weduwe van een belanghebbende, bij toekenning daarvan op een aanvraag als bedoeld in artikel 9.

2. De erven van de belanghebbende, die in het genot was van een geldelijke tegemoetkoming, doen binnen veertien dagen na diens overlijden mededeling daarvan aan Onze Minister.

Artikel II

Dit besluit werkt terug tot 1 januari 1980.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 2 juli 1985

Beatrix

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
N. Smit-Kroes

Uitgegeven de vijftiengste juli 1985

De Minister van Justitie a.i.,
L. C. Brinkman

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Verkeer en Waterstaat. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 13 augustus 1985, nr. 155

NOTA VAN TOELICHTING

1. Dit besluit strekt er allereerst toe om, door een technische wijziging van artikel 8 van het Zuiderzeesteunbesluit 1976, een vereenvoudiging aan te brengen in het aanpassingsmechanisme van de ingevolge dat besluit uit te keren bedragen voor levensonderhoud.

Ingevolge het te wijzigen artikel 8 vindt de herziening van die bedragen plaats doordat daarbij wordt aangesloten op de wijzigingen van de uitkeringen van de Algemene Ouderdomswet (A.O.W.). Dit aanpassingsmechanisme, waarvan al onder de werking van het Zuiderzeesteunbesluit 1963 gebruik werd gemaakt, was het gevolg van een eerdere beslissing dat het niveau van de onderhavige uitkeringen de ontwikkeling van de loonindex zou gaan volgen.

Bij wet van 20 december 1979 (Stb. 711) ondergingen de desbetreffende bepalingen van de A.O.W. wijziging in die zin dat er een relatie werd gelegd met het netto-minimumloon, als bedoeld in de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag (Stb. 1968, 657). In laatstgenoemde wet wordt weer op bepaalde wijze aangeknoopt bij het loonindexcijfer.

Ten gevolge hiervan is het bestaande aanpassingsmechanisme voor de uitvoering van het Zuiderzeesteunbesluit 1976 wel zeer gecompliceerd geworden, temeer omdat bij de berekening van de aanpassing telkens moet worden nagegaan in hoeverre de verandering van de hoogte van het A.O.W.-pensioen direct of indirect nog door andere omstandigheden dan die van het loonindexcijfer is beïnvloed.

Daarom is besloten om, ter vereenvoudiging van de berekeningswijze van de aanpassingen, de relatie rechtstreeks te leggen met het loonindexcijfer, en wel met ingang van 1 januari 1980. Dat is namelijk de datum waarop bedoelde wijziging van de A.O.W. in werking is getreden. Daarmee hangt tevens samen dat na 1979 de aanpassing van de bedragen, hangende de voorbereiding van dit besluit, is aangehouden. Bezien over de periode nadien zal aanpassing volgens de nieuwe regeling, in vergelijking tot de bestaande, na berekening tot en met 1984 leiden tot iets hogere uitkeringsbedragen per maand.

2. De regeling van dit vereenvoudigde aanpassingsmechanisme zal nog slechts toepassing behoeven te vinden voor de uitkeringen aan belanghebbenden ouder dan 65 jaar (artikel 5) en weduwen van belanghebbenden (artikel 6).

Belanghebbenden jonger dan 65 jaar, waarvoor het uitkeringsbedrag is opgenomen in artikel 3, zijn er niet meer, aangezien artikel 1 van de Zuiderzeesteunwet het recht op uitkering beperkt tot degenen die zijn geboren vóór 1913. Evenzo kan ook verdere aanpassing van de in artikel 7 bedoelde verhoging voor minderjarige kinderen waarvoor geen andere uitkering voor levensonderhoud wordt ontvangen, achterwege blijven. Van die regeling wordt in feite geen gebruik (meer) gemaakt. Zouden er belanghebbenden zijn die om principiële redenen geen kinderbijslag of -toeslag wensen te ontvangen, dan genieten deze langs andere (fiscale) weg de nodige compensatie.

3. Tenslotte is van de gelegenheid gebruik gemaakt om, nu in de praktijk van de uitvoering de behoefte daaraan is gebleken, door een nieuwe bepaling (artikel 9a) buiten twijfel te stellen op welk tijdstip de uitkering eindigt en die van de weduwe van een belanghebbende aanvangt. In dat licht moet ook het opnemen van een meldingsplicht voor de erven worden gezien.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
N. Smit-Kroes